

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 102/2016
19.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиље Н.Г. из Б., коју заступа пуномоћник М.С., адвокат из Б., против тужених Средње школе Н.Т. у Б. и Јавног предузећа "Боговина" из Б., које заједно заступа пуномоћник Б.В., адвокат из З., ради поништаја споразума и решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 3974/14 од 16.10.2015.године, у седници већа одржаној дана 19.05.2016.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 3974/14 од 16.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару, Судска јединица у Бољевцу П1 578/2012 од 08.02.2013. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев и као неправилан и незаконит поништен споразум о преузимању запосленог бр. 581 од 21.08.2009. године, закључен између тужених. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се као неправилно и незаконито поништи решење бр. 640/16 од 01.09.2009. године, којим је првотужена школа утврдила структуру и распоред обавеза за школску 2009/2010 годину и одлука бр. 700 од 22.09.2009. године Школског одбора којим је одлучено о приговору тужиље. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се као неправилна и незаконита поништи одлука тужене Средње школе бр. 914 од 21.12.2009. године, којом је за рад на неодређено време на радном месту професора биологије за укупан фонд часова од 30% од пуног радног времена изабран кандидат В.В., дипломирани биолог из Б., решење Школског одбора бр. 25 од 21.01.2010. године, којим је одбијен приговор тужиље на наведену одлуку, као и захтев да се директору тужене Средње школе наложи да поново одлучи о пријему у радни однос по расписаном огласу објављеном у новинама "Послови" бр. 337 од 02.12.2009. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 112.895,00 динара.

Побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 3974/14 од 16.10.2015.године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена

првостепена пресуда Основног суда у Зајечару, Судска јединица у Бољевцу, у ставовима другом, трећем и четвртом изреке, а одбијен је и захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужена је изјавила благовремену и дозвољену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, јер је по наводима тужиље истој повређено законско право на заснивање радног односа до пуног радног времена што је суштина спора.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. истог закона и одлучио да ревизија тужиље није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се конкретно не указује на постојање других битних повреда које могу бити ревизијски разлог.

Према утврђеним чињеницама тужиља је у тренутку доношења оспорених одлука и решења била запослена код првотуженог на радном месту месту професора биологије са непуним радним временом од 50%, док је остатак радних сати до пуног радног времена остваривала радом у Општинској управи Б.. Тужени су 21.08.2009. године закључили споразум којим је првотужени преузео у радни однос за рад на радно место професора биологије и екологије на неодређено време са непуним радним временом од 30% дипломираног биолога В.В. из Б.. Решењем првотужене од 01.09.2009. године тужиља је распоређена да обавља послове професора биологије са непуним радним временом од 50% у складу са важећим Програмом образовања, поделом часова и годишњим програмом рада за школску 2009/2010 годину. По објављеном огласу у листу "Послови" бр. 337 од 02.12.2009. године одлуком првотуженог од 21.12.2009. године на радно место професора биологије за фонд часова од 30% од пуног радног времена изабрана је В.В. дипломирани биолог из Б., која је испуњавала услове и уз претходно прибављено мишљење Школског одбора и репрезентативног синдиката и провере психофизичке способности кандидата од стране Националне службе за запошљавање. Школски одбор првотужене је решењем од 21.01.2010. године одбио приговор овде тужиље изјављен против одлуке директора од 21.12.2009. године.

Код овако утврђених чињеница правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев за поништај одлуке и решења првотуженог о избору другог кандидата за пријем у радни однос са непуним радним временом, дајући при том разлоге које прихвата и ревизијски суд.

Неосновано тужиља ревизијом указује на незаконитост преузимања радника В.В. из ЈП "Боговина – Б.", те да је одлука првотуженог од 21.12.2009. године само легализација незаконитог поступања школе у преузимању именованог радника. Ово са разлога што је именовани радник засновао радни

однос по основу објављеног јавног конкурса од 02.12.2009. године, уз поштовање услова и процедура прописаних Законом о основама система образовања и васпитања, општег и посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, те је поништај споразума о преузимању наведеног запосленог од 21.08.2009. године без утицаја на правилност заснивања радног односа именованог кандидата по расписаном огласу након потпуно и правилно спроведене процедуре. Како је оглас расписан за радно место са непуним радним временом и пошто изабрани кандидат испуњава објављене услове у ревизији се неосновано наводи да је првотужена школа поступала незаконито.

Неосновано је и указивање ревизијом на погрешну примену одредбе члана 126. Закона о основама система образовања и васпитања, указујући на погрешно везивање Апелационог суда за уговор о раду, обзиром да се на основу наведене законске одредбе сваке школске године утврђује статус запосленог наставника у погледу рада са пуним или непуним радним временом. Правилно су нижестепени судови применили наведену законску одредбу. На основу Правилника о норми часова и Статута школе решењем од 01.09.2009. године директор школе тужиљи утврдио структуру и распоред обавеза за школску 2009/2010 годину са укупним фондом часова од 50% од пуног радног времена, што је потврђено одлуком школског одбора од 22.09.2009. године. Наведена законска одредба не подразумева право тужиље на заснивање радног односа са пуним фондом часова, јер је дискреционо овлашћење тужене да уместо једног прими два кандидата под условом да не прекорачи фонд радног времена примљених кандидата који испуњавају услове. Стога је без утицаја у конкретном случају навод ревидента да се пре отпочињања процедуре за пријем новог радника обратила директору са захтевом за заснивање радног односа до пуног фонда часова.

На основу изложеног, те како не стоје разлози истакнути у ревизији тужиље, на основу члана 414. ЗПП Врховни касациони суд је одбио ревизију тужиље као неосновану.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**